

מלוס

ההצגה היא אלגוריה מודרנית אודות סיפור עתיק. מדובר באי שכל תושביו נרצחו באכזריות ע"י צבא אתונה בזמן מלחמת הפלופונז.

נכתב כתרגיל בכתיבת מחזה לשיעור של אלכס מיימון ושולמית בת דורי כשגרשון שקד ראש החוג.

ששון גבאי וצביקה הלפרין, שלמדו עם אמן, שיחקו שניים מחבורת בריוני אתונה.

על הבמה – קטע רחוב ברובע "פלופונז", בו שורצים אנשי עולם תחתון. בקדמת הבמה משמאל יושבים 3 אנשי כנופית "אתונה" כשגבם לקהל. כאשר ייסובו לפנים יתברר כי שלושתם חבולים וחבושים לאחר תגרה. אל טלפון ציבורי המצוי במרכז ירכתי הבמה ניגש השוטר תוקידידס. בצד ימין מרכז הבמה – פרגוד המייצג קיר. מאחוריו מנהלת מלוס הפרוצה את עסקיה – ומשם תופיע לאחר מכן.

תוקידידס

(מחייג, מאזין ואחר מדבר): הלו? תני לי את מבצעים, בבקשה. בסדר, אני ממתין. מבצעים? אנטיוכוס? כאן מדברים מהפלופונז. תוקידידס. בסדר גמור, יכול להיות יותר טוב. אז זהו: ביחס למה שמסרתי לך בבוקר, אתה שולח הנה ניידת? אני חושב שזה יקרה תוך שעה, שעתיים מקסימום. כן. זאת אומרת לא. לא צריך כל כך הרבה שוטרים. מספיק הנהג של הניידת ואני. אלימות? חביבי, החברה האלה בעצמם ישחקו באלימות. אנחנו רק נכניס את מה שישאר לניידת, ואני מקוה שלא ישאר הרבה. מי, אני ממזר? אני לא ממזר. זה פשוט אצלי השיטה להשאר בריא ושלם עד הפנסיה. וזה מה שאף שוטר לפני לא הצליח לעשות בשכונת הפלופונז. בסדר, אז אתם מתחילים לעבור כאן בכל עשרים דקות? שלום ולהתראות.

(תוקידידס נעלם מאחורי פרגוד. מלוס מופיעה – פונה אל הקהל)

מלוס

שלום. זה עולה עשרים. (לקוח מדומה פנה ללכת והיא פונה לאחור)

שלום. זה עולה עשרים. יותר מדי? סליחה. ככה זה עולה. (שוב לא מצאה לקוח).
(מתקרב לקוח נוסף)

שלום. זה עולה עשרים. לא חמש עשרה. בלי חכמות, אדוני. כן? אתה משלם עשרים? שמי מלוס. בוא מותק. זה בסדר. אני אהיה נחמדה אליך. זה בסדר פה. אין מה לפחד. אני לבד. אף אחד לא משגיח עלי. נו... רגע. תשלום מראש. (הלקוח מושיט לה את הכסף מכניסה לחזייה) הנה, בוא... (הם נעלמים מאחורי הקיר).

(האור עולה על שלושת "בריוני אתונה" – קלאון, פאפדופולוס ופילוקרטס, אשר מסתובבים ופונים לקהל)

קלאון

טוב! די. תגידו משהו! אבל לא כולם ביחד, ותגידו את זה כבר שאני לא אקבל גועל נפש יותר מדי גדול.

פילוקרטס

אתה יודע מה אנחנו חושבים.

פאפדופולוס

אפשר להשתגע כבר, בחיי! שמעתם מה קרה לי כבר היום בבוקר?

קליאון

מה קרה לך כבר בבוקר?

פאפדופולוס

בחייך, קליאון, אל תתרגז עלי. כל הלילה לא ישנתי מרוב בושה ומרוב שכואב לי העצם באף. אז אני עובר אצל פופיטס ורוצה לקחת 100 גרם לפצח ...

קליאון

בסדר, בסדר, בסדר, תגייד כבר, תגייד כבר מה אתה רוצה להגייד?!

פאפדופולוס

א א א ז במקום "בוקר טוב פאפדופולוס" או "בוקר טוב אתונה", ככה לדבר כמו מי שהוא מנומס ושוחר שלום בפלופונז, אז פופיטס אמר לי ש ש ש זה עולה חצי לירה פאפא. תשלם לי חצי לירה...

פילוקרטס

זהו זה. זאת ההתחלה של הסוף של אתונה. אני לא מופתע.

קליאון

ואני כן. תגייד, פאפא, למה לא הכנסת לו בשביל החוצפה הזאת?

פאפדופולוס

אני לא יודע. הייתי לבד. בלעדיכם אני לא מתחיל עם שום צרות. אתמול עוד פעם שלחתם אותי להתחיל את העניינים, ואני חטפתי הכי הרבה.

קליאון

זה מפני שאף פעם אין לך שכל. בחיי, הפופיטס הזה השתגע על כל הראש. מה יש? אין לו אשה אין לו? אין לו ילדים קטנים אין לו, שככה הוא מוכן שכל הפרנסה תעוף על הפרצוף שלו ועל המדרכה?

פאפדופולוס

לא. הוא לא משוגע.

קליאון

מה זה לא משוגע?! ככה להתחצף למישהו מאתונה?! בשביל הכמה גרעינים המסריחים שלו? חצי לירה! זה מה שקורה כשעושים טובה לבנאדם. מי הרשה לו לתקוע את העגלה שלו בפלופונז? מי אמר לו "טוב פופיטס, תבוא תמכור כאן גרעינים לאוכלוסיה אבל שלא תתחצף למי שאחראי כאן על הסדר?! הא? מי, אני שואל אותכם, אם לא אני, קלאון מאתונה. ועכשו, תשמעו מה הוא אומר?! מי כיוון את כל פקחי העיריה שלא יעברו בכלל אצלו? מי הסתכל שלא יגעו לו בכסף של העודף ושכל הקליינטים בלי יוצא מהכלל ישלמו בשביל הגרעינים המחורבנים שלו? אתונה! אני ואתם שניכם. אז מה?

פילוקרטס

אבל קליאון...

קליאון

שתוק! עוד לא גמרתי. את כל התורה הזאת שוכח הפופיטס היום בבוקר – ופאפאדופולוס לא יכול להזכיר לו שום דבר... מצידי ומצד אתונה יכול הפופיטס להזמין תור אצל כונס הנכסים ואצל הרופא. זהו. אנחנו נגמור לנוח פה ואחר כך נלך לגמור אתו את החשבון.

פילוקרטס

ושגם לא ישכח להזמין תור בחברת קדישא.

פאפדופולוס

קליאון! עוד כל הראש והגב שלי כואבים.

קליאון

הראש שלו והגב שלו. אתה לא תופס עוד מה קורה פה? תגיד לי פאפאדופולוס, למה לא כואב לך קצת בשכל?

פאפדופולוס

בחיי שאני לא יכול להגיד לו שום דבר. פילוקרטס, אולי תגיד לו את זה אתה. הלא רצית להגיד לו את זה כל הזמן.
(שקט)

פילוקרטס

קליאון...

קליאון

מה יש?

פילוקרטס

הפופיטס ביקש כסף מפאפא לא סתם. גם הפופיטס ראה ושמע מה שהיה לנו אתמול בערב עם ספרטה.

קליאון

טוב, שמעתי. מה זה שייך?

פילוקרטס

שייך. הפופיטס חושב שיותר כדאי לו עם ספרטה מה שעם אתונה.

קליאון

אז זהו. ואם שמעתי טוב אז גם מקודם אמרת משהו על הסוף של ההתחלה של אתונה, או לא שמעתי טוב?

פילוקרטס

שמעת מצויין.

קלאון

אז בסדר.

פאפדופולוס

אני לא רוצה יותר שום ענינים כמו אתמול בערב, קליאון. אני חושב שאני אלך מפה ודי. בכלל. בכלל אני אסתלק מכל העסק הזה. אני אלך לעבוד וזהו.

קלאון

אתה לא תלך, פאפא. לא לפני שאנחנו מסדרים את הכל במקום. אנחנו נגמור פה לנוח ונלך לחפש את ספרטה (מוציא סכין ובודק אותו)

פילוקרטס

קודם את הפופיטס, קליאון. צריך תירוץ טוב להתחיל עם ספרטה.

קלאון

תירוץ?! זה! לא אתונה ולא קליאון לא צריכים שום תירוץ להראות לאף אחד. כל הפלופונז המטונף הזה זה התירוץ שלנו. ובתוך התירוץ הזה אין מקום לשום ספרטה מחוצפת ולשום פרצוף שמזכיר את ספרטה. אבל אין דבר, פילו, אני שומע מה שאתה אומר ואנחנו נלך קודם לפופיטס.

(מופיע תוקידידס)

פאפדופולוס

הלא תוקי!

פילוקרטס

דידס

תוקידידס

הלו אתונה.

פאפדופולוס

מה חדש, תוקי?

תוקידידס

שום דבר. (לקליאון) שמע קליאון: אני מריח שבוער לך להרביץ סיבוב נוסף.

קלאון

מה אתה רוצה?

תוקידים

כלום. רק להגיד לכם שיותר טוב שתעופו מכאן בלי לעשות נזק למשלמי המסים. (פונה ללכת) ד"ש מספרטה!

מלוס

תוקי...!

תוקידים

מתי יצאת מהמחבוש, מלוס?

מלוס

אתמול

תוקידים

מלוס, קחי את הרגליים ותסתלקי מהפלופונו

מלוס

אף אחד לא יכול להגיד לי להסתלק מפה בגלל שאני סתם עומדת פה. אתה רואה? למדתי משהו שם. יותר אני לא משדלת ואתם לא תתפסו אותי על שידול.

תוקידים

הפרנסה שלך לא מעניינת אותי עכשו. תיכף תגידי לי שאת רק עומדת פה והאנשים מבקשים יפה ואת לא מסרבת תמורת תשלום.

מלוס

מראש. וזה לא נגד שום חוק, תוקי.

תוקידים

מלוס, קחי רגע את החוק הצידה ותלכי הביתה עכשו.

מלוס

תראו את השוטר הזה מדבר?!
(תוקידים בולם עצמו מלהמשיך ומסתלק)
(אתונה מסתובבים, פאפא רואה את מלוס)

פאפדופולוס

הי! תביטו מי יש פה. מלוס החמודה (לא שמה לב) מלוס! שלווחם!

מלוס

שלום

פילוקרטס

איזה מין תוקפנות.

מלוס

תראו, תעזבו אותי בשקט לעבוד. אין לי עסק אתכם.

פאפדופולוס

לי דוקא מתחשק איזה עסק קטן.

מלוס

תלך מכאן, פאפא, או שאני תיכף קוראת למישהו.

פאפדופולוס

למי, מותק?

פילוקרטס

שמעת טינופת! למי?

מלוס

אין לי אתכם שום עסק.

פילוקרטס

אבל את אמרת שתקראי למישהו. למי תקראי? לתוקי?

מלוס

אתה יודע טוב מאוד שאני לא אקרא לשום תוקי.

קלאון

אז למי? מלוס?!
(מתחילים לסגור עליה, היא מנסה להימלט)

מלוס

תעזבו אותי! אני לא התחלתי אתכם ואף פעם לא היה לי עסק עם.. עם כמוכם.

קלאון

למי? מלוס?!
(מלוס נקלעת עם הגב לקיר)

מלוס

אני אקרא לספרטה

קלאון

לספרטה?! (רומז לפאפא ופילו לאחוז בה)

מלוס

אה!

קלאון

שקט זונה, או שאני גומר לך את הפרצוף.

פאפדופולוס

(מוציא כספה מהחזייה) הנה כסף. אולי נתלבש על ההכנסה הזאת?

קלאון

פאפדופולוס, תחזיר את הכסף מאיפה שלקחת אותו, שמעת! קלאון לא לוקח מזונות שום דבר. (למלוס) אז מה? זה למי שאת נותנת עכשו את הכסף – לספרטה?

מלוס

לא. אני לא נותנת לאף אחד.

קלאון

יופי. קלאון מאמין לך. (פאפדופולוס ופילוקרטס רוצים להניח לה)

פילוקרטס

רגע, מלוס... (שוב תופסים)

פילוקרטס

אנחנו יכולים להתחיל לעשות את הסדר גם אצלה, קלאון

פאפדופולוס

פילו, די...

קלאון

פילוקרטס צודק

מלוס

תעזבו אותי!!!

קלאון

בטח שנעזוב, מלוס החמודה. אבל יש לנו תנאים

מלוס

מה אתה רוצה ממני?

קלאון

את הכסף של העבודה שלך.

מלוס

הכסף? פאפא כבר לקח אותו פעם אחת. אתה לא יכול לעשות את זה כששניהם מחזיקים אותי?

קלאון

שתקי זונה! (סוטר על פיה) אני לא אקח! את עכשו תכניסי את היד שלך לשם ותוציאי יפה את הכסף ותגידי לי: קלאון מאתונה, תקח בבקשה את הכסף שאני הרווחתי בשבילך, מפני שאני אוהבת אותך ומפני שאתה כל כך טוב אלי. הו!

מלוס

אני לא אגיד שום זבל כזה.

פאפדופולוס

מלוס! (בצעדי אזהרה)

קלאון

פילו ופאפא. אתם מפריעים ליפה הזאת לעשות מה שכדאי לה. תעזבו לה את הידיים. (מניחים לה אך לא מתרחקים)

מלוס

(מתחילה לאט בתהליך "הוצאת הכסף וכולי") אתם, חכמים גדולים, שלושה ואני אחת מסכנה.

קלאון

בטח שאנחנו שלושה ואת אחת מסכנה. בגלל זה כדאי לך לתת יפה ולהתנהג יפה. לא? פילוקרטס?

פילוקרטס

בטח. למה להיות גם טפשה?

מלוס

קח. (מושיטה את הכסף)

קלאון

צריך גם להגיד משהו, מלוס. אני לא מסכים לקחת סתם.

מלוס

אמרתי מספיק.

קלאון

פילוקרטס. תעזור לה לחשוב. (פילוקרטס שולף סכין).

מלוס

אתם לא תעשו לי את זה! אתם לא יכולים לעשות לי את זה? לא עשיתי לכם שום דבר!
שום דבר לאף אחד!!!

פילוקרטס

ספרטההההה... (פילוקרטס בעזרת קלאון משחית את פני מלוס. פאפא נדהם ונסוג.)

מלוס

(צורחת) אחחח! (צועקת בכל כוחה) תוקי!

פילוקרטס

איזה יופי של פרצוף.

קלאון

נו, איפה ספרטה? (הם משליכים את מלוס אל מאחורי הקיר).
(פונה לקהל) והשאר הסטוריה.